

вече учители, съ които имахъ честь-тъ да ся срѣщнахъ прѣзъ тѣхъ годишныя распусъ, като ся порасходихъ тукъ-тамъ изъ отечеството, мнѣніето, да си остане пакъ по сжщето наряджаніе, което было лесно за дѣцата, зѣ връхъ надъ онова на малцината, съ които сж бѣхъ вече съгласилъ, — а и като си помислихъ, че книгата не е, освѣнъ за малкы дѣца, за които ъ намирахъ по-не вразумителнъ, то ъ оставихъ пакъ както си бѣше по *питаніе и отговори*, само че е вече прѣработена и поправена.

То тѣй ъ пускамъ и сега между младыты Българчета, момичета и момчета въ нашиты училища, и имъ молитствувамъ отъ сърдце прилѣжаніе и добъръ успѣхъ!

Бжзанлъкъ 25. Окт. 1871.

Д. Т. Душяновъ.